

SLOVENEC.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6. poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 260.

✓ Ljubljani, v petek 13. novembra 1891.

Letnik XIX.

Slovenske punktacije.

Mnogo, mnogo let ne prestanemo dokazovati, da narodnost slovenska v ozemlju svojem nima postlano na cvetkah, da si mora še marsikako ogradbo omisliti, predno more vsklikniti zadovoljno: zdaj smo z drugimi narodi v avstrijski državi enakopravni, zdaj se radujemo ravnopravnosti z nemško narodnostjo. A vendar se nam je mnogo let boriti huje, kjer se gré za rojake naše, osebito ondu, kjer živé v po večini nemških pokrajinah in občinah, n. pr. na Koroškem. Tu bijemo kruti boj, da rešimo in branimo slovensko narodnost pred silo nemške svojvoljnosti. Prava križeva pot je dōba od ljudskega štetja l. 1880. in 1890. l., plamtečimi besedami javljajo nam bratje, naj ne prestanemo klicati po obrambi!

Da bi mogli vsa trpljenja in muke sorojakov naših ob slovensko-nemški periferiji opisati z živo besedo, jasno bi bilo našemu narodu, v kaki bēdi so rojaki naši in da niti desetega dela njih trpljenja ne zvé javnost: tu bi se stoprav pojavilo v pravem svitu farizejstvo nemškega nacijonalizma, ki nam kuje v spono rodne brate naše. Źal, da velika nasilstva, izvršena na naših rojakih, pridejo malokje v javnost, manjša pravilno potlačijo in prikrijejo. Baš nasprotno se pa to dogaja v ustavaškem in lahonskem taboru, kjer vsako še tako neznatno stvar raztrobijo po vsi Evropi, češ, kako krivico jim činijo Slovani. Kdo se ne spominja nehote zadnjih isterskih državnozbornskih volitev in lahonskih nepostavnostij?

Vsled tega, da se je nemški nacijonalizem v svoji nestrpnosti mogel bujno razvijati, da so „od zgoraj“ nanj zrli leta in leta nebrizno, potrpežljivo in popustljivo ter prikrivali nasilstva s plaščem krščanske molčečnosti, razvela je strast in nestrpnost nasproti Slovincem v pravo slovenofobijo in čuda ni, da je nastalo mnenje, da je proti slovenskim manjšinam na Koroškem in v mešanih krajih slovenske Štirské, zlasti po pomešanih mestih, vse dovoljeno!

Nikakor ne pretiravamo, trdeč, da je popustljivost zakrivila ta fanatizem, kateri se je čisto in pri mnogih prilikah pojavil nasproti naši narodnosti na Koroškem, dalje povodom blagoslovljenja sokolske zastave v Celju in pri letošnjih vojaških vajah v prelepi savinjski dolini, ko so v cesarjevi prisotnosti znani organi silili slovenske šolarčke, naj kričé „hoch“, a ne „živio“. Radi bi dalje poznali samo jeden sam čin, da bi se bili poklicani tolmači nemške stranke potezali, naj se koroškim Slovincem dovoli enakopravnost, naj se jim osnujejo slovenske ljudske šole, katerih prosijo leta in leta, in naj se jim ne krati njih društveno pravo, da se morejo svobodno oglašiti za svojo narodnost? Ako smo prejšnja leta klicali po enakopravnosti in zahtevali obrambo za slovenske narodne manjšine, vsled poslednjih dogodjajev na Koroškem tem glasneje in odločneje zahtevamo prava za našince. Mi ne zahtevamo nobenih prednostij pred Nemci, zahtevamo pa odločno obrambo in zaščite, kakoršno zakon v jednaki meri zagotavlja vsakemu državljanu.

V torek izročili so slovenski poslanci poslaniški zbornici interpelacijo gledé vladnega postopanja proti družbi sv. Cirila in Metoda na Koroškem, katero smo priobčili i v našem listu na čelu, ter jo podpisale poleg naših poslancev i druge skupine konservativnega kluba. Zastopniki slovenskega ljudstva predložili so torej pritožbo, vlade dolžnost je zdaj, da se postavam dá popolna veljavnost tudi v narodno-mešanih pokrajinah na Slovenskem. Ne moremo si misliti, da bi bil prikrajševan Slovenec po istih krajih v svojem pravu, na slovenski zemlji, katero je branil s svojo krvjo zoper vse sovražnike, katero je močil dolga stoletja s svojim znōjem, da, na tej zemlji ne sme biti Slovenec tujec. Źelja vladarjeva, kateri vlada istotako Slovincem kakor Nemcem, je, da bi bili vsi srečni pod žeslom njegovim, in gotovo ne dovoli, da bi bile slovenske manjšine, stotisoč in tisoč slovenskih stanovnikov, stiskane in tlačene! Taki odnošaji so nezdravi, državi bi mogli postati usodni v svojih posledicah, ako državniki ne odpravijo nerednostij in krivic.

Zatorej iznova dvigamo glas svoj, apelujoč na

vlado: Dočim ne bude uveden zakon v prosep slovenskih manjšin, dočim se slovenskim manjšinam po slovensko-nemških krajih ne dá dostatna pravna obramba gledé narodnosti — o kakem miru govorece ni v teh pokrajinah! To so v tem trenutju naše prve in najvažnejše — slovenske punktacije!

Vrejenje plač stolnih kapiteljnov.

Govor posl. dr. Lavoslava Gregorca v državnem zboru dné 5. novembra 1891.

Visoka zbornica! Oglasil sem se za besedo pri poglavju 9., naslov 11, da predlagam resolucijo, ki pozivlje vlado, da kmalu vredi dotacije stolnih kapiteljnov, ki so očitvidno preslabo plačani. Usojam si najprej utemeljiti tako resolucijo.

Po členu XV. državnih osnovnih zakonov z dné 21. decembra 1867 upravlja in vreja vsaka od države priznana cerkev svoje zadeve samostojno in posreduje in vživa vse svoje naprave, ustanove in zaklade, osnovane za bogočastne, učne in dobrodelne namene. Ta važen član dejansko velja za židovske in protestantske verske družbe, nikakor pa ne za katoliške cerkev. Tukaj se kažejo razmere še vedno močnejše, nego državni osnovni zakon. Kakor je znano, je o svojem času država konkordat jednostranski odpravila. Pridržala si je pa pravico, upravljati verski zaklad v imenu cerkve. Jaz mislim, da dandanes niti cerkev niti država ne more biti tega vesela; cerkev ne, ker še vedno mora pogrešati ono samostojnost v notranjih stvareh, katero jej priznava državni osnovni zakon, država pa ne, ker si je nakopala celo kopo bremen, del, sitnosti in birokratičnih pisarij, in ima poleg tega še dolžnost, da pokriva primanjkljaj pri verskem zakladu in pomaga z državnimi sredstvi, pokrivati potrebščine za duhovščino, ki naraščajo vsled premenjenih časovnih, denarnih in pa vrednostnih razmer. Rad priznavam, da je sedanja vlada kazala v tem oziru poslednji čas več dobrohotnosti, nego poprej.

V tem oziru opozarjam zlasti na zakon o kongru iz 1885. leta in pa na zakon iz 1889. leta, ki

LISTEK.

† Bogoslovec Alojzij Rován.

Priplul je zopet z nebeških višin angelj smrti ter zamenil nadebudnemu bogoslovcu Alojziju Rovanu cvetno mladost z nevenljivim cvetjem onkraj groba.

Porojen 28. maja 1870. leta v Planini na Notranjskem, obiskoval je blagi pokojnik ljudsko šolo domá, gimnazijo v Ljubljani, kjer je, zvršivši leta 1889 zrelostni izpit, vstopil v semenišče.

Kratko je bilo njegovo življenje, a kdor je poznal pokojnika, njegovo izredno nadarjenost, blago srce, navdušeno za vse lepo in dobro, in pa neutrudno delavnost njegovo, vé pač, koliko je blagi Alojzij obetal, koliko je zgubila s prerano smrtjo njegovo cerkev in domovina.

Na gimnaziji je bil vedno dober dijak ter je šolske nauke spopolnjeval s prav pridnim čitanjem iz raznih slovstev. Najbolj pri srcu sevēda mu je bila materinščina; v družbi nekaterih tovarišev se je vestno vadil v spisovanju, kar je nadaljeval tudi v semenišču.

Pod imenom A. Sinigoj se je oglašil v „Dom in Svetu“, ki je prinesel izpod njegovega peresa podobico „Godec“ in pa povest „Prijetelja“. V „Pomladnih glasih“ ljubljanskih bogoslovcev je natisnjena njegova lepa slika „Mlado življenje“. Ti spisi kažejo, da je imel pisatelj za pripovedovanje prirojen talent.

Kako jasno in domače je njegovo pripovedovanje! V povesti „Prijetelja“ občudujemo originalno obliko, v sliki „Mlado življenje“ pa v zlasti prikupljivo dejanje, ki je mnogemu bralcu privabilo solze v oči.

V semenišču se je poprijel s prav mladeniškim navdušenjem bogoslovske nauke, ki so dali njegovemu znanju zdravo podlago. Še bolj pa se je trudil, da je vravnal po vzvišenih naukih svoje življenje, ki naj ga pripravlja za najvzvišenejši poklic, poklic svečeniški.

A neskončna previdnost božja sklenila je drugače. Pokojnik je bil prav trdnega zdravja in je morda zato skoro preveč zaupal svojim močem. Letošnjo pomlad se je pa prav nevarno prehladil. Bolezen se mu ni takoj pojavila, a začetkom meseca maja ga je položila huda plućnica v postelj. Ko

je nekoliko okreval, šel je v Velesovo, upajoč, da ga sveži zrak ozdravi. A gorenjski vzduh je bil morda preoster za njegovo bolešno telo.

Julija meseca je šel domov v Planino, a zdravje se mu ni hotelo zboljšati.

Kakor v semenišču, tako se je tudi še v bolni najrajši pogovarjal o svojem prihodnjem poklicu. Kako si je želel, da bi mogel kedaj delovati v vinogradu Gospodovem! Ko pa je uvidel, da mu to ne bode mogoče, bodril je s prosečimi besedami tovariše k vstrajnemu delovanju za sveto stvar. Tovariši, to je njegova oporoka do nas!

Bolezen, ki jo je pokojnik prenašal s pravo krščansko potrpežljivostjo, hujšala se je vedno. Popolnoma vdan v božjo voljo, po večkratnem prejemu sv. zakramentov, izdihnil je svojo blago dušo dné 6. novembra t. l.

Pokojnik je šel v nebo po svoje plačilo, nas pa tolaži v globoki žalosti misel na previdnost božjo, ki čuva nad nami.

Nagrobница.

Zagrēbli smo te, mili drug,
V gomilo s srēno togo,
Saj zakopali smo s teboj

se tiče plač sistemizovanih učiteljev na katol.-bogoslovnih škofijskih semeniščih. To mi daje upanje, da bode vlada pokazala jednako dobrohotnost tudi stolnim kapiteljnem, ki so gotovo preslabo plačani.

To se tiče pred vsem onih stolnih kapiteljnov, ki dobivajo plačo samo iz verskega zaklada.

Vsojam si stvar pojasniti z nekaterimi statističnimi podatki.

V tej visoki zbornici zastopana kraljestva in dežele razdeljene so v sedem katoliških cerkvenih pokrajin in štejejo 85 stolnih kapiteljnov, mej njimi jih je trinajst, ki so preskrbljeni z lastnimi dotacijami. Ti so: Dunaj, Linc, Briksen, Trident, Celovec, Ljubljana, Praga, Kraljevi Gradec, Brno, Olomuc, Vratislava, Krakov in Levov. Štiri kapiteljni imajo pa tako majhno lastno dotacijo, da dobivajo že sedaj podporo iz verskega zaklada in ti so: Trst, Poreč, Krk in Litomerice. Drugi stolni kapiteljni pa dobivajo plačo le iz verskega zaklada in baš njih kanoniki so najslabše plačani. Le v Solnogradu ima kanonično najmlajši kanonik 1500 gld., v Št. Politu pa že le 1155 gld., v Gradcu, v Gorici, v Zadru, Budejvicah in Tarnovu 1050 gld. in v drugih stolnih kapiteljnih pa še manj in najnižja plača je 630 gld., kajti kanoniki v Mariboru, Dobrovniku, Spljetu, Przemyslu in Stanislavu dobivajo le po 840 gld. na leto in v Hvaru po 773 gld., v Kotoru, Šibeniku in Levovu armenskega obreda le po 630 gld.

Taka plača je za avstrijskega kanonika, rekel bi za c. in kr. kanonika vendar le premajhna (veselost), da po okoliščinah naravnost žalostna in sramotna. Avstrijski kanonik se bode nemškemu jedva upal povedati, kako slabo plačuje kanonike vlada, od katere je dobil kanonično dostojanstvo. Jasno je, da je plača 840 ali pa celo samo 630 gld. premajhna, da bi mogel kanonik živeti svojemu stanu primerno. Stanu primerno bi se reklo izhajati le potem, ko bi bila plača v kaki razmeri s stroški in s časom študij, nalogami poklica, z dostojnostjo in stališčem službe in zahtevami človekoljubnosti in krščanske ljubezni, ki zahteva baš od duhovnega dostojanstvenika, kakor skušnja učil, mnogo več, nego se navadno misli.

Plača 840 gld. ni nikakor primerna za kanonika.

Jednak rezultat dobimo, če primerjamo plače kanonikov s plačami drugih uradnikov, recimo pri namestništvih. Namestniški svetniki so k namestniku blizu v istih razmerah, kakor kanoniki k škofu. Škofje imajo kanonike za prve konzistorijalne svetnike, za najizvrstnejše organe pri vodstvu, upravi in vladanju vse škofije.

Namestniški svetnik dobiva na leto 2800 gld., je torej v VI. dijetnem razredu. Kanonik, recimo v Mariboru, pa dobiva neznatnih 840 gld., je torej v XI. ali poslednjem dijetnem ali plačnem razredu. Pri tem se pa mora pomisliti, da namestniški svetnik dobiva še poleg svoje plače 480 gld. aktivitetne priklade, torej vkupe 3280 gld. Za kanonike pa ni nobene funkcijske, nobene aktivitetne doklade.

Kanonik s 840 gld. je slabše plačan, kakor namestniški koncipist n. pr. v Gradcu, kateri ima 900 gld. plače, ker je v X. plačilnem razredu, poleg tega pa dobi še 200 gld. aktivitetne priklade, ima torej na leto 1100 gld.

Cvetočih upov mnogo.

Ni smrt prezgodnja britka zá-te,

Za nas je britka — tvoje brate.

Daróve lepe modri Bog

V duhá ti je zasadil,

Da nékdaj tvoj bi vztrajni duh

Obilo del nam zgradil.

Da narod bi učil s slovesom,

Da narod bi vedril s peresom.

Ti ljudstvu bi se vés posvetil,

Ljubezen v sreih do Bogá,

Ljubezen do domovja netil,

Resnice kazal mu nebá.

Todá nenadno višji sklep

Drugače je odločil.

Odtrgal te od nas, od knjig,

In smrti te izročil.

Zakaj tako zarano,

Bogú samó je znano.

Tovariš rajni, z néba dóli

Oziraj se posej na nas!

Za verne druge vroče móli,

Da vsi življenja resni čas

Bogú in ljudstvu posvetimo.

Takó, kar z umom si v življenji

Storiti domu zálel ti.

Na nebu pred prestolom božjim

Molitev tvoja naj stori!

A. Medved.

Seveda je razmera pri onih kanonikih še slabša, ki dobivajo manj nego 840 gld., ali morda samo 630 gld.

Omejiti se hočem na to, kar sem povedal, kajti mislim, da sem dosti dokazal, da je plača kanonikov premajhna in je zatorej potrebna vredba njih plač. Nadrobnih predlogov ne bodem stavil, temveč to prepuščam budgetnemu odseku in visoki vladi. Omenil sem to stvar le zaradi tega, da se tako pravična stvar ne pozabi, temveč vsestransko popolno reši.

Končujem s pozivom na visoko vlado, kajti vlada nastavlja na dotičnih stolnih kapiteljnih vse kanonike, vlada je, ki stavi dotične predloge cesarju, torej ona podeljuje častna znamenja kanonikov. Skrbi naj torej za časovnim razmeram primerno, vsaj zadostno, vsekako pa za časti primerno plačo kanonikov, in sicer kmalu, in ozirajoč se na pravni značaj verskega zaklada v sporazumljenju z milostljivimi škofi.

Priporočam svojo resolucijo, ki se blagovoli vsprejeti, ki se glasi (čita):

„Visoka vlada se pozivlja, da v sporazumljenju z mil. škofi predloži zbornici načrt zakona o vrenju plač katoliških stolnih kapiteljnov, zlasti onih, ki dobivajo plačo jedino iz verskega zaklada, in po ustavnem potu dobi potrebnih sredstev.“ (Dobro! Dobro!)

Politični pregled.

V Ljubljani, 13. novembra.

Notranje dežele.

Naši državni poslanci. Ko „Narod“ le vidi, da mu nikdo ne veruje, da bi bil čast. gosp. kanonik Klun govoril le vsled njegovih napadov, pa povprašuje: „Ali namerava g. Klun govoriti kaj o razmerah na Kočevskem, o novomeškem okrajnem glavarju in o celjski slavnosti? S tem je zopet pokazal, kako je kratkega spomina, kajti sicer bi vendar vedel, da je tudi častiti gospod kanonik zastran novomeškega glavarja že storil potrebne korake na merodajnem mestu. Sedaj je pač treba počakati, bodo li tedanji koraki imeli kaj uspeha. Prejšnja leta je bila navada, da so si poslanci delo razdelili. Jeden je govoril o tej, drugi o drugi stvari. Mislimo, da bo letošnje ravno tako, in zatorej se nam zdi naravnost smešna zahteva, da bi čast. gospod Klun moral govoriti še o razmerah na Kočevskem in pa o celjski slavnosti. O tej stvari bode pa najbrž govoril kak drug poslanec. Sicer pa slišimo, da bo čast. gosp. Klun govoril še enkrat v letošnji budgetni debati.

Vlada. Da bi se naši naprednjaki izmotali iz zadrege, trdijo sedaj, da se o sedanjem vladnem sistemu ne more več reči, da je mehak in na nobeno stran odločen. To seveda „Narod“ pripoveduje le svojim čitateljem. Kdor pa bolje pozna razmere, bode pač vedel, da se Taaffe še nikakor ni obrnil popoln na levo stran. Kako radi bi levičarji vrinili kakega prietaša v ministerstvo, pa dosedaj Taaffe popolnoma prezira njih želje. Da še več. Ministerski predsednik je celó v pomladnem zasedanju na vsa usta povedal, da hoče izvesti ustavo, torej tudi član 19. o narodni enakopravnosti. Drug minister je pa obetal, da se bodo izvajali jezikovni ukazi. Te izjave pač ne dokazujejo, da bi se Taaffe že bil dosti približal levi. Našim poslancem se je morda baš zaradi teh izjav zdelo potrebno, še počakati, da vidijo, če bode minister tudi mož beseda. Sicer pa naši naprednjaki sami ne morejo trditi, da bi vlada, ki za Taaffejem pride, bila boljša, nego je sedanja, in to je glavna stvar.

Sedanja vlada in Mladočehi. Toži se, da se vlada ne ozira več tako na Slovane, kakor se je prejšnja leta. To je pa nekoliko naravno. Taaffe je zgubil večino na desnici in torej se ne more z vso odločnostjo upirati levi, kakor se je poprej. Da je pa prejšnja večina razpala, temu so pa krivi Mladočehi. Da se je položaj na slabše obrnil, niso krivi naši poslanci, temveč le Mladočehi, in zatorej ni umestno, napadati naših zastopnikov, temveč pravično je le, da se Mladočehom pové resnica. Taaffejeva vlada se bode takoj oddaljila od levičarjev, kakor hitro dobí zanesljivo oporo na desnici. Čisto naravno je pa, da se Taaffe ne more opirati na elemente, kakor so Grégr in Vašatty, ki so se s svojo rusofilsko politiko storili nemogoče.

Mladočehi. Napredno glasilo slovensko pravi, da je položaj takšen, da že „Slovenec“ išče zaveznikov mej Mladočehi, ker smo se izrekli, da bi se realisti dobili za večino. Kdo bi morda iz tega sklepal, da smo mi premenili svoje nazore. Kdor je pa pazno čital naš list, pač vé, da smo mi v tem oziru bili vedno dosledni. Davno poprej, nego se je „Narod“ oglašil s svojimi „fulminantnimi“ članki, smo že mi pisali, da naj se mladočeški klub otrese radikalnih elementov, pa se bode mogla potem sestaviti nova večina. Tega mnenja smo tudi sedaj. Da je morda od realistor do Mladočehov le jeden korak, o tem se ne bodemo prepirali, ali korak je

pa pač precej velik. Kdor je takoj sprva do danes zasledoval snovanje realistične stranke, pač vé, da si v važnih načelnih vprašanjih nazori Mazařykovi in Gregrovi dijametralno nasprotujejo. Nazori realistor so bili sprva mnogo bližje Staročehom nego Mladočehom. Znano je tudi, da so realisti sprva mislili stopiti v neko zvezo s Staročehi, še-le ko Staročehi neso zanje marali, obrnili so se k Mladočehom ob volitvah. Priznamo, da je bila velika napaka Staročehov, da se neso hoteli zvezati z realisti, kajti ložje bi se bili potem branili Mladočehom. Da so pa realisti še v mladočeškem klubu, to so le razmere tako nanesle. Nekoliko je pritiskalo mnenje volilcev, ki so od Mladočehov Bog vé kaj pričakovali. Ko bode ta pritisk ponehal, pa se bode pokazalo, da se ne dá niti govoriti o enakosti nazorov mej mladočeškimi radikali in realisti.

Staročehi. Eksekutivni odbor staročeske stranke imel je te dni posvetovanje, bi li staročeski deželni poslanci odložili mandate. Tega posvetovanja so se udeležili deželni vrhovni maršal knez Lobkovic, dr. Rieger, dvorni svetnik dr. Randa, dr. Mattuš, Zeithammer, prof. Kvičala, prof. Braf, praški župan Šolc, karlinski župan Topinka in pa šmihovski župan Elhenicky. Dr. Rieger je poročal o namenu in uspehu svojega potovanja na Dunaj. Dr. Randa je bil odločno proti temu, da bi odložili mandate. Nekateri govorniki so pa bili za odložitev mandatov, ker vlada ničesa ne stori za Čehe. Naposled se je shod s 8 proti 5 glasovom izrekel, da se naj priporoča občnemu shodu staročeskih poslancev, da naj ne odlože mandatov. Dr. Rieger ni glasoval.

Vnanje države.

Mirovni kongres. Jedva je v Rimu jeden mirovni kongres končal svoje zborovanje, začel se drugi. Prvega so se udeležili parlamentarci raznih držav in je zatorej imel nekoliko več pomena. Mirovnega kongresa, ki pa sedaj zboruje, se pa udeležujejo odposlanci mirovnih društev. Ti kongresi pa že zaradi tega ne obetajo uspeha, ker se govori o stvaréh, ki utegnejo nasprotja še prej povekšati, nego ublažiti. Tako je na kongresu, ki sedaj zboruje, rimski mestni svetovalec Bonacci napadal papeža, kako da hrepeni po posvetni oblasti. Ta govor stvari pač ni koristil, užalil je pa vsakega pravega katoličana.

Rusija in Nemčija. Bismarkovo glasilo pravi, da bivšemu kancelarju ni bilo treba računati z morebitno vojno z Rusijo. Sedaj so se pa razmere že tako premenile, da je vojna mej Nemci in Rusi mogoča. V koliko je knez Bismarek računal s tem, da je mogoča vojna z Rusi, tega seveda ne vemo, ker ta mož ni imel navade, naravnost povedati svojih mislij. Resnica je pa, da je v zbornici večkrat govoril o tem, da se bode Nemčija morala braniti na dve strani. Občno je pa tudi znano, da odnošaji mej Nemčijo in Rusijo že za Bismarcka neso bili najboljši. Rusija se je po berlinskem kongresu vedno bolj oddaljevala od Nemčije, ker je takrat Bismarek ni tako podpiral, kakor je pričakovala.

Nemčija. Nemški oficijozni listi so malo v zadregi, kako bi opravičili imenovanje Stablevskega poznanjskim nadškofom. Poprej so tolikokrat trdili, da mora kak Nемеc dobiti to mesto, ker že to zahtevajo državne koristi. Da se je nemška vlada morala udati rimski kuriji, tega seveda priznati ne morejo. „Post“ sedaj to imenovanje s tem opravičuje, da je mogoča vojna z Rusi, v kateri bodo Poljaki važen faktor, zatorej se treba nanje ozirati. S tem seveda hoče le prikriti neuspeh nemške vlade.

Rusija. Če je verjeti poljskim listom, začela se je preiskava proti litovskemu gubernatorju zaradi raznih sleparij. Od svojih posestev ni plačeval niti tretjine davka, kolikor bi ga bil moral. Podrejene uradnike je porabljal pri upravi svojih posestev, da potem neso mogli opravljati svojih dolžnostij.

Francija. Volitev socijalista Lafargue-a v nordskem departementu je dala radikalcem pogum. Sedaj se več ne bojé novih volitev ter se celó nadejajo, da bodo nekaj mandatov pridobili. Minister Constans je bil napel vse sile, da bi preprečil izvolitev socijalista v nordskem departementu. Radikalci upajo, da bode ravno tako malo mogla vlada vplivati pri občnih volitvah, ko bi razpustila zbornico. Zaradi tega je pričakovati novih napadov na vlado.

Italija in Nemčija. Rudinijev govor ni nikakor posebno po volji Nemcem. Dva večja nemška lista se jako spodtikata nad tem, da je Rudini omenjal dobre razmere z Rusijo in izrekel željo, da se ustanové dobri odnošaji s Francijo. Iz tega se dá sklepati, da se Italija nič več tako trdno ne drži trodržavne zveze. Morda v Berlinu spoznavajo, da se na Italijo ni dosti zanašati.

Turčija. Novi carigranski pravoslavni patrijarh še nema 60 let. Govori se, da je odločen mož. Studiral je baje tudi v Nemčiji in po tem takem tudi pozna zapadnoevropsko kulturo.

Izvirni dopisi.

Iz Lašč, 11. novembra. Ni dolgo temu, ko smo se povsod hvalili, kako krasne dneve imamo, toda kmalu potem smo dobili že sneg in mrza toliko, da je res prava puščoba! Vender se tolažimo

s tem, da tudi pri Vas ni baš prijetno, ker poleg mrza zadnji čas od „Slov. Naroda“ sem brije mrzla burja, ki hoče Vas s slovenskimi državnimi poslanci vred pomesti s pozorišča (ali kali?) Héntaj ga, mislili smo si, to je članek, ki naredi toliko pozornosti in se mu hvala poje in ploska in zaupnice pošiljajo od vseh strani! Toda kmalu se je navdušenje poleglo, ko je „Narod“ svoje rožičke, ponižno zopet skrtil zagotavljač, da neče mladočeške agitacije zanesti v narod. Kako že pravi Horacij? „Parturiunt montes, nascetur ridiculus mus:“ po naše bi se reklo, da je naš „Ridiculus“ že zopet slepe miši lovil in igral žalostno-smešno igro, ki je rodila obilo smeha v sedanjem prozajicnem svetu! Tudi to je nekaj!

Pa šalo na stran! Da Vam odkritosrčno povem, mi si članek „slovenski državni poslanci“ vse drugače razlagamo nego Vi v Ljubljani, kajti pameten človek vendar ne brije noreev in ne piše takih čenč, ki vse v kup niso vredne kupček pepela. No, pa naši junaški kričači pri „Narodu“ so si mislili, krik mora biti, ko bi se moral tudi iz trte izvit, in tako se je rodil tisti „famozen“, „fulminanten“ članek, ker baš, brez krika živeti ne morejo. Kaj za to, če pozneje, ko dobé prav gorkih zato svojo „komedijo“, lépo stisnejo rep zatrjuoč, da se nečejo „dalje prepirati in hujskati.“

Vidi se torej, da Vaš radikalni kolega res večkrat lovi slepe miši. Žal, da nam baš sedaj ni privoščil veselja, da bi bili videli, ali bo kaj vjel ali ne. Imel je pač preveč zavezane oči pa se je torej zopet zaletel in butil s svojo trdo bučo ob steno tako, da mu nič več ne diši ta igrača. Da bi se le ne bil revček pri tem preveč prehladil in svojih ubogih možganov še bolj ne pokvaril. Tu se bojimo za njegovo zdravje!

Pravijo, da so tudi od nas „nekaterniki“ hoteli poslati do „Slov. Naroda“ telegram, češ, da se popolnoma strinjajo z ljubljanskim „zmešancem“, — družega imena konfuzni „Narod“ ne zasluži, — a splaval je menda po vodi. In to je prav! Kajti dokler imamo za državne posance skušene može, ki trezno mislijo in modro sodijo sedanji položaj v državnem zboru, pričakujemo od njih, da se ne bodo ménili za „famozen ta aparat radikalnega tabora“!

„Razsodnih ljudij ne vlovijo v mrežo teh konfuznih radikaleev; in ti s cepci oboroženi ljudje radikalno-konfuznega tabora nam ne bodo skvarili našega naroda. . . . Prej bo Sava nazaj tekla, nego naš narod vrtoglavlil za vami!“ (Cf. „Slov. Narod“ 28. aprila.)

Dokler bo „Slov. Narod“ hlače nosil, bo naš narod malokedaj dobro kosil, ker on je list poln ničevih fraz pa kratke pameti, in ker laže, da se kar kadi in meglja dela.

Zato bo pa tudi toliko opravil s svojim hujskanjem, kolikor žaba pri lešniku, kakor bi rekel naš slovenski kmet. Njegove puhle politike je baš toliko treba med Slovenci, kakor trna v péti. Zato se mu povsod pogumno in neustrašeno uprimo ter stojimo na strani svojih treznih boriteljev! Liberalna tema! Slovenci tvoje pesmi péli ne bomo!

Dnevne novice.

V Ljubljani, 13. novembra.

(Slovenski državni poslanci in „Slov. Narod“.)

Pod tem naslovom je zadnja „Südsteirische Post“ objavila članek iz peresa odličnega narodnjaka v Celovcu. Članek se glasi v prevodu: „Človek bi mislil, da bode žalostni položaj, v katerega so se Mladočehi zaleteli, prezirajoč vse dejanske razmere, svarljiv vzgled vsem političnim strankam, kako se ne sme postopati, če se hoče kaj doseči. Druzi mislijo pa je „Slov. Narod“ v Ljubljani. Odkar je ta list prišel v roke mladih, neizkušenih politikov, popolnem zgubil politični kompas ter s svojo protiduhovsko in liberalno pisavo kranjske Slovence prav po nepotrebnem razdvojil v dva tabora, kar more koristiti le našim narodnim nasprotnikom, je kar zamaknen v mladočeško „odločnost“ in zahteva, naj naši poslanci izstopijo iz konservativnega kluba in se pridružijo Mladočehom. Tako nespametni pa gotovo ne bodo naši poslanci. Kaj bi bila posledica takega osodepolnega koraka? Grof Hohenwart bi odložil svoj mandat in bil poklican v gospodsko zbornico. Konservativni klub bi razpal, nemški liberalci in Poljaki bi se polastili državnega krmila, in posledice si lahko mislim: Deželnega predsednika Winklerja bi odstranili, pričeli bi germanizacijo po

vseh slovenskih deželah, dragonade na Češkem itd. Ali misli „Slov. Narod“, če se Mladočehi združijo z južnimi Slovani, da se bodo nemški liberalci ustrašili te zveze? Smešno! Ti čutijo, da jim varujejo hrbet trije milijoni nemško-pruskih bajonetov in naj bi se udali kakemu dr. Heroldu? S to taktiko bi slovenski in hrvatski poslanci ne dosegli družega, kar so dosegli Mladočehi: govorili bi morda fulminantne govore, toda nemški liberalci in ministri bi jim pustili to veselje, sicer pa delali kar njim ugaja. Ali nas morejo osrečiti mnogi govori? Mladočehi so se poprijeli tega „sporta“, in ne moremo trditi, da jim velike stranke ne privošči tega veselja. Voditelji velikih strank sicer želé, naj bi se malo govorilo pri budgetni debati, toda ta želja ne veže Slovencev, ki vedno morejo uporabiti prostost govora — veselje do govorov kakor mladočeških gospodov, ki gledajo le na „efekt“, nema nobene veljave, Govor je ótla sapa, če nema vspeha. Kaj pa bodo ti „radikalni“ gospodje tedaj počeli, ko bodo uvideli, da se nihče ne zmeni za njihove govore? Ali bodo morda naredili revolucijo? Ali imajo kaj upanja v tem oziru? Kar se dostaje pasivne opozicije, bila bi to le občutljiva škoda za naš narod v materijelnem oziru brez najmanjše koristi in upanja, da bi dosegli vspeh v političnem oziru. Nasvêti „Slov. Naroda“ so torej le herostratsko početje, katerega ne moremo dovolj ostro grajati. Mogoče je tudi, da „Slov. Narod“ ni toliko na blagru slovenskega naroda, temveč le sovraštvo, proti konservativnim načelom narekuje mu to politiko po načelu „l'église c'est l'ennemi!“ Agitatorski vspehi Mladočehov so našim „Mladim“ zmešali glave, in upajo, da se more slovenski konservativizem tudi tako lahko uničiti, kakor Staročehi. Pri tem pa se gospoda jako vara: Staročehi so pali, ker so bili preveč liberalni; mi „Staroslovenci“ pa nemamo v svoji sredi židov in liberalcev, naša načela sloné na trdni, katoliški podlagi, mi smo med vsemi Slovani tudi najbližji Rimu in najzvestejši pristaši Rima; to mišljenje živi v srcu naroda, zato ne bodo ničesa dosegli mladostovski listi s svojimi židovsko-liberalnimi trazami.“

(Dolenjski železnici.) Dné 9. t. m. so bile končane koncesijske obravnave, pogodba so podpisali vlada, kranjski deželni odbor in konsorcij po pooblaščenih. V kratkem bode objavljeno koncesijsko pismo. Kranjska hrušilnica je sklenila prevzeti izdane štiri odstotne prioritete po kurzu 90. Ta kurz je sicer jako nizek, merodajni krogi trdijo, da je vendar še ugoden, ker so kurzi sedaj sploh nizki in znaša dotična svota 7 milijonov, drugi denarni zavodi pa se neso oglasili. Denarstvena zadeva je torej rešena in delo se more pričeti. Za zgradbo se nekda zanima več podjetnikov, neka dunajska tvrdka je že odposlala veščake, da prouče lokalne razmere. Največa stavbena predmeta bodeta predora pri Višnji Gori (400 m.) in pri Šmariji (300 m.) Črta Ljubljana-Kočevje utegne biti dovršena v avgustu 1893, do Novega mesta pa malo pozneje.

(Iz Kranja) se nam poroča: Včeraj dné 12. t. m. popoldne ob 5. uri je bila volitev mestnega župana in svetovalcev. Mestnim županom je zopet izvoljen vrli gospod Karol Šavnik, svetovalci pa gg. Pavšler st., Sajovic, Omersa in Globočnik.

(H konferenciji avstrijskih škofov na Dunaj) pripeljal se je dné 11. t. m. tudi tržaški škof dr. Glavina. — Tvarino škofovskih obravnav razdelili so zborovalci na štiri dele: 1. Šola in pouk; 2. vprašanje o katekizmu; 3. cerkveno-pravna vprašanja; 4. socialne zadeve in časnikarstvo.

(Škof dr. Glavina in tržaške razmere.) Omenjali smo že v listu bombe, katero so nedavno našli položeno v škofovi palači. Lahoni se namreč znašajo nad škofom, ker je ukazal, da se slovenska pridiga, odpravljena pri sv. Justu, vrši v drugi cerkvi. — Vsled teh surovih izgrediv proti blagemu škofu od strani zagriženih Italijanov poslale so vse dekanije v škofiji udanostna pisma in izjave sočutja, v katerih obsojajo pobalinstvo strastnih nasprotnikov cerkve. — Tudi na sv. Justu dan, ko ima redno slovesno sv. mašo škof, čulo se je, da nameravajo Lahoni napraviti demonstracije proti škofu, kadar bi šel v cerkev. Policija je imela dela polne roke. Veliko sv. mašo je opravil ta dan mil. g. stolni prošt dr. J. Šust.

(Dijaška miza preč. g. kanonika Jerana.) Največji dobrotnik dijakov v Ljubljani je brez dvoma preč. g. kanonik L. Jeran. Ves čas, kar je v Ljub-

ljani — blizo 40 let — daruje se neprestano za blagor učeče se mladine; vzlasti nadaljuje to delavnost kot kanonik stolne cerkve. Prijatelji in častilci — med njimi je mnogo „njegovih“ — večinoma duhovniki, ga v tem preblagem početju prav krepko podpirajo, tako da n. pr. v tekočem šolskem letu podpira okoli 130 dijakov. Seveda vsak dobi le malo, a ker je število toliko, izda vendar blagi mladino ljub vsak mesec 200 do 300 glđ. — Zima trka na vrata in ta je vzlasti občutljiva tudi za uboge dijake. Kdor jih vidi, kako slabo oblečeni in sestradani mnogi šolarji hodijo v šolo, kako hvaležni so za vsak grizljaj kruha, isti razume, zakaj preč. g. kanonik Jeran v zadnji „Danici“ nekoliko glasneje trka na usmiljena srca ter prosi milodarov za svojo „dijaško mizo“. Po svoji navadi in tudi po pravici hvali blagi dobrotnik marljivo napredovanje dijakov, ki obetajo biti vrli sinovi cerkvi in domovini svoji. — Teh besed nismo napisali, da bi hvalili gospoda kanonika dobrotljivost, kajti ta je dovolj znana in to bi bilo vodo v Ljubljano nositi; pač pa omenjamo te zadeve, ker so nam razmere med dijaki znane in vemo, da jih je res veliko podpore vrednih in potrebnih. Naj bi torej blagi prijatelj šolske mladine vzlasti v zimskem času spominjali se ubogih dijakov; želeli bi vzlasti, da bi se duhovnikom pridružilo tudi mnogo svetnih podpornikov!

(Novo šolsko poslopje) so včeraj blagoslovili v Slavini. Postavila sta to poslopje gospoda Kalster in Gorup. Zgradba je v vsakem oziru lepa in je na čast dobrotnikoma in slavinski občini.

(Zdravstveno stanje mestne občine ljubljanske) od 1. do 7. t. m.: Novorojencev 22, umrlih 13. Med umrlimi so bili 4 tujei, 5 v zavodih. Obolelo je 5 oseb, in sicer 2 za ošpicami, 3 za škrlatico.

(Amerikansko.) Pred tremi meseci smo poročali, da so Slovenci v Jolijetu začeli si graditi novo cerkev in danes nam je povedati, da je stavba že gotova in lepo poslopje že izročeno svetemu namenu. Po prizadevanju našega rojaka, ondotnega duhovnika č. g. Fr. Šušteršiča, bila je 90 črevljev dolga in 52 črevljev široka cerkev iz rezanega kamena z vso notranjo opravo vred dovršena v treh mesecih in dné 18. oktobra v navzočnosti več stotin Slovencev in med vdeležbo 15 katoliških slovenskih društev z zastavami in godbami jako slovesno blagoslovljena. Sveto dejanje je izvršil in slovenski govor do zbranih vernikov govoril preč. gosp. opat Bernard Ločnikar.

(Mestni zastop mariborski) je pristopil k družbi „Südmark“ kot ustanovnik in dovolil v ta namen 100 glđ. iz mestne blagajnice. Dvomimo, da bi mestni davkoplačevalci odobrvali to radodarnost.

(Železnica Celje-Velenje.) Vozni red osebnih vlakov za to črto je južna železnica že izdelala in ga bode predložila ministerstvu v potrjenje. Vozila bodeta dva vlaka. Iz Celja bodeta odhajala ob 10. uri 15 minut popoldne in ob 6. uri 5 minut popoldne, v Velenje prihajala ob 1 uri 5 minut popoldne in ob 8. uri 45 minut zvečer. Iz Velenja bodeta odhajala ob 6. uri zjutraj in ob 2. uri 45 minut popoldne, v Celje prihajala ob 8. uri 39 minut popoldne in ob 5. uri 15 minut popoldne.

(Naslednik Strossmayerjev.) Časniki poročajo, da je prišel nedavno v Djakovo grof Majlath, vodja bogoslovnih študij v Ostrogonu. Vprašal je v škofijski stolici, ali bi bilo škofu prav, ko bi ga obiskal. Škof Strossmayer vsprejel ga je s svojo navadno prijaznostjo ter mu skazoval posebno pozornost. Priredil je Strossmayer góstu na čast tudi slavnosten obed ter ob tej priliki rekel svojim góstom: „Tu imate pred seboj prihodnjega djakovskega škofa, toda blagorodni grof moral bo še nekaj časa čakati; kakor namreč se sedaj počutim, ne bo se še dolgo razpravljalo vprašanje o mojem nasledniku.“ — Opazili so tudi ob tej priliki, da grof že spretno govori hrvatski jezik. — Take novice so najbrže izmišljene in naročene v onih madjarskih listih, katerim že od sile predolgo živi „prvi sin hrvatske domovine“, in ki bi radi še pri živem škofu pot ugledali na škofovsko stolico kakemu madjaronu.

(Obsojen) je bil pri c. kr. okrožnem sodišču v Celju neki Jurij Simonič na štiri tedne ječe in na 1000 glđ. globe, ker je iz spisov znanega župnika Kneippa sestavil knjižico v nadi, da si precéj zasluži, a prislužil si je prosto stanovanje in hrano v ječi.

(Akad. društvo „Slovenija“) na Dunaju priredi v nedeljo, dné 15. novembra 1891 svojo drugo redno zborovo sejo v zimskem tečaju s sledečim vspehom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odbo-rovo. 3. „Podatki“, čita g. stud. iur. Filip Gorup.

4. Slučajnosti. Lokal: Kastner's Restauration „zum Magistrat“. Začetek ob 7. uri zvečer. K obilni udeležbi vabi o d b o r.

(Narodna čitalnica v Št. Vidu) pri Ljubljani priredi v nedeljo, dne 22. novembra 1891. leta ob polu 6. uri zvečer „Besedo“ v hiši društva katoliških rokodelskih pomočnikov z nastopnim vsporedom: 1. L. Belar „Rojakom“, poje mešani zbor. 2. S. Gregorčič: „Sveta odkletev“, deklamuje gđe. Iv. Cirmanova. 3. Jos. Vašak: „Slovan“, poje moški zbor. 4. P. H. Sattner: „Studenčku“, poje mešani četverospjev. 5. Dr. Ipavic: „Lipa dišeča“, poje mešani zbor. 6. „Krojač Fips ali nevarni sosed“. Udje so vstopnine prosti. Neudom velja I. vrste sedež 50 kr., II. 40 kr. in III. vrste 30 kr.; prosta vstopnica 20 kr.

(Utonil) je dne 5. t. m. v Dravi pri Ptuju tamošnji kovač Vinc. Tam. Imel je navado, da si je vsako jutro hodil k reki izmivat oči. Najbrž je nesrečno pal v Dravo in ni bilo človeka, da bi ga rešil. Zapustil je petero otrok.

(Nesreča.) V sredo popoldne je 74letni Matej Vampelj na Brezovici pri Ljubljani po neprevidnosti pal pod kolesa obloženega voza in takej mrtev obležal.

Telegrami.

Dunaj, 13. novembra. Zjutranji buletin o nadvojvodinji Margareti: Noč precej mirna, zadostno spanje, splošno stanje boljše, temperatura 37.5. — Listi poročajo, da je večrajšnji ministerski svet pod predsedstvom cesarjevim sklenil iz vojaških ozirov, da ostane prometno ravnateljstvo državnih železnic v Krakovem in da se primerno razširi delokrog vseh prometnih ravnateljstev.

Praga, 12. novembra. Posvetovanje vseh staročeskkih deželnih poslancev o vprašanju, ali naj odložé svoje mandate, se bode vršilo koncem novembra.

Peterburg, 13. novembra. „Journal de St. Petersbourg“ piše o cesarjevem nagovoru delegacij, da bodo povsod pritrjevali željam in nadam cesarjevim, kjer smatrajo evropski mir kot zastavo sreče in blagra narodov poleg zagotovila legitimnih koristij, ki so v nevarnosti. — Dosedanji načelnik generalnemu štabu šestega vojnega kora v Varšavi, Kaulbars, je imenovan načelnikom generalnemu štabu na Finskem.

Piccoli-jeva tinktura za želodec
je m-hko, toda ob enem uplivno, delovanje prebavnih organov vrejšajoče sredstvo, ki krepi želodec, kakor tudi pospešuje telesno odpretje. — Cena steklenici 10 kr. (300—234)

Tuji.

11. novembra.

Pri **Maliču**: Jantof, Prieser, Mayer, Fürth, Hirner, Bäck, Fussenegger, Bernold, trgovci, z Dunaja. — Werner, zasebnik; Klemenž, tajnik, iz Grada. — Furri, potovalec, iz Trsta. — Neuman, trgovec, iz Linca. — Vovk, trgovec, iz Litije. — Deschman iz Kormina. — Dorn, trgovec, iz Zagreba. — Krischman, zasebnik, s soprogo, iz Kamnika. — Šega, kurat, iz Begunj.

Pri **Sona**: Oton Fux, fml., iz Grada. — dr. Münz; Weiss, Jaksch, Sucharipa, Gruber, Weltman Zeller, trgovci;

Braun, potovalec, z Dunaja. — Jereb, učitelj, s soprogo, iz Doline. — Gelleischig, zasebnik, z Gorenjeavstrijskega. — Tančič, pekovski mojster, iz Smarija. — Schäffer, višji nadzornik, in Schonke, referent, iz Beljaka. — Bergauer iz Trsta. — Kramer, trgovec, iz Boglara. — Pungertner, potovalec, iz Linca. — Stangauki, župnik, zd Sv. Antona.

Pri **Jutnem kolodvoru**: Stella iz Trsta. — Rebeskini, trgovec z lesom, iz Litije. — Matičič iz Rakeka. — Cadore iz Škofje Loke. — Dolence iz Planine. — Pregl, železniški uradnik, iz Ljubljane. — Calisto, poslovodja, iz Grada. — Schwartz z Dunaja.

Pri **avstrijskem caru**: Salokar, trgovec, iz Strug. — Pri **bavarskem dvoru**: Flepanin, trgovec, iz Trsta. — pl. Garzarolli iz Postojne.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v 1000
		srakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. zjut.		731.1	3.2	sl. jzap.	dež	
12. 2 u. pop.		730.6	14.2	"	oblačno	10.60
9. u. zveč.		732.4	12.4	"	"	dež

Srednja temperatura 9.9°, za 5.5° pod normalom

Zahvala.

Za vsestranski izkazano presrčno sočutje povodom smrti svoje presrčno ljubljene soproge, oziroma mame, gospé

Franje Lapajne roj. Šinkovec,

za lepe darovane vence in časteče spremstvo k poslednjemu počitku, izrekamo najiskrenejšo in najpriscrčnejšo zahvalo.

V Idriji, dne 12. novembra 1891.

Valentin Lapajne, soprog. — Pavla in Davorinka, hčeri. (1)

Zahvala.

Slavno vodstvo c. kr. obrtne strokovne šole v Ljubljani je blagohotno podarilo kapeli Marijaniški prelep altarni prt, okrašen z vezeninom in čipkam, narejen pod spretnim vodstvom p. i. učiteljice gđe. Ivane Föderlove. Za ta lep dokaz naklonjenosti izreka presrčno zahvalo

Marijanišče.

Cesar Fran Josipove jubilejne ustanove za uboge.

V 2. dan decembra meseca je oddati mestne cesar Fran Josipove jubilejne ustanove

namenjene mestnim revežem, ki ne dobivajo redne podpore iz mestne ubožne zaklade.

Teh ustanov je dvanajst: dve po 25 gl. in deset po 20 gl.

Prošnje za njih podelitev je do 26. dne t. m. vložiti pri mestnem magistratu.

V Ljubljani, dne 10. novembra 1891.

(1464) 1

Župan: Grasselli l. r.

Ravnokar je izšel prvi zvezek lične knjižice z naslovom:

Povesti
slovenskemu ljudstvu
v poduk in zabavo.

Sestavil in uredil

A. Kalan,

urednik „Domoljuba“.

— Ponatis iz „Domoljuba“ —

I. zvezek. — Cena 20 kr.

Obseg:

Zlati lasje. — Dedščina. — V zametih pokopan. — Veronika. — Sama smola! — Trojni sveti večer. — Božič na sv. Gothardu. — V valovih življenja. — Lovski tat. — Luč na oknu. — Po viharju svetlo solnce. — Požar. — Lepi pirhi. — Marušnik. — Obhajilo v ječi.

Dobiva se v „Katol. Bukvarni“ in pri H. Ničmanu v Ljubljani.

V kratkem bode izšel II. zvezek.

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Podružnica za Avstrijo:

Dunaj, Giselastrasse 1,

v hiši društva.

Podružnica za Ogersko:

Pešta, Franz-Josefplatz

št 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dne 30. junija 1890 frankov 111.610.613
Letni dohodki premij in obresti dne 30. junija 1890 20.084.349
Izplačitve za zavarovalne in rentne pogodbe, za zakupnine itd. v dobi društvenega obstanca (1848) 234.804.082
V zadnji dvanajstmesečni poslovalni dobi vložilo se je pri društvu za novih ponudb, vsled česar iznaša v dobi društvenega obstanca skupni znesek vložnih ponudb 1.666.812.555
Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za predloge daje brezplačno

glavni zastop v Ljubljani

(12—11)

pri

Gvidu Zeschko-tu,

Tržaška cesta, št. 3 b.

Katoliška tiskarna
priporočila raznovrstne
vizitnice
po nizki ceni.

Dunajska borza.

Dne 13. novembra.

Papirna renta 5%, 16% davka	91 gl. 15 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	90 " 85 "
Zlata renta 4%, davka prosta	108 " 60 "
Papirna renta 5%, davka prosta	101 " 95 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gl.	1000 " — "
Kred tne akcije, 16% gl.	273 " 50 "
London, 10 funtov strl.	118 " 05 "
Napoleonodor (20 fr.)	9 " 37 "
Cesarski cekini	5 " 62 "
Nemških mark 100	58 " — "

Dne 12. novembra.

Ogerska zlata renta 4%	103 gl. 05 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 " 60 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gl.	134 " 25 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gl.	146 " — "
Državne srečke l. 1864., 100 gl.	181 " — "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 25 "
Zastavna pisma " " " 4 1/2%	100 " — "
Kreditne srečke, 100 gl.	185 " — "
St. Genois srečke, 40 gl.	61 " — "

Ljubljanske srečke, 20 gl.	20 gl. 50 kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gl.	16 " 75 "
Rudolfove srečke, 10 gl.	19 " 50 "
Salmove srečke, 40 gl.	59 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gl.	48 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gl.	147 " 50 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2770 " — "
Akcije južne železnice, 200 gl. sr.	80 " 25 "
Papirni rubelj	1 " 16 "
Laških lir 100	45 " 50 "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnice priporočamo:

4% gališke propinaciljske zadolžnice.

4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercionalne banke.

4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

Zemljiških srečk dobitkovni listi.

Na leto 4 žrebanja.

Žrebanje že 16. novembra.

Glavni dobitnik 45.000 gl. av. velj.

3 komadi le na 30 obrokov à gl. 3—

5 komadov " 30 " à gl. 5—

10 " " 30 " à gl. 10—